

Mistrzostwa Świata w Śmoczach Łodziach

Így mondják lengyelül azt hogy **sárkányhajó világbajnokság**

Szinte minden Hídépítők újságban megjelenik valamilyen cikk a Hídépítők Egyesületének sárkányhajó szakosztályáról. Szerencsére mindig van az életünkben olyan esemény, amelynek kapcsán valami újat, érdekeset tudunk a kedves olvasókkal megosztani.

Az idei évben ismét megrendezte a Nemzetközi Kajak-Kenu Szövetség az országok közötti Sárkányhajó Világbajnokságot, ezúttal Lengyelországban, Poznań-ban. Az A-HíDragon csapatából többen is lehetőséget kaptak arra, hogy megmérassék magukat ezen a nivós versenyen. A fiúk közül Mak Balázs és Szarka Tamás, lányok közül Bánfalvi Brigitta, Endrődi Mónika, Hlatky Réka és jómagam kerültünk be a keretbe. Aztán sajnálatos módon a senior lány csapat visszamondta az indulást, valamint Móni lesérült, így csak négyen (mind masters tagok) versenyeztünk.

A magyar válogatott a tőle megszokott módon, nagy létszámmal képviseltette magát. Nálunk többen talán csak az orosz és az amerikai csapatban voltak. A magyarok törzsét 3 ismertebb sárkányhajó csapat alkotta, a Rómi KKSK, a Lapátolók, a Győr csapata és közéjük szálltunk be mi, illetve más csapatok tagjai is.

Aki már járt Lengyelország északi részén, az tudja, hogy autóval, busszal

nagyon-nagyon messze van Budapesttől. Volt olyan érzésünk az utazás során, hogy soha nem fogunk odaérni, de cca. 14 óra alatt ez mégis sikerült. A hosszú útért kárpótolt bennünket Poznań szépséges belvárosa. A szállásunk a főtértől egy saroknyira volt, a pálya pedig (a Malta-tó) mindössze 6 km-re innen. Esténként válogathattunk a jobbnál jobb éttermek között és elmondhatom, hogy nagy sikert arattak a lengyel konyha mesés ízei.

A verseny már csütörtökön elkezdődött és az első magyar érmet a masters női csapat nyerte 500 m-en, 20-as hajóval. 3 időfutam után sikerült az első helyen végezni. Nagyon büszkén és meghatva vettük át ezt az érmet, felemelő érzés volt, amikor megszólalt a magyar himnusz és felvonták a piros-fehér-zöld zászlót. Szerencsére a következő napokban is többször átélhettük ezt az élményt. Egyetlen helyezést sem adtak könnyen, a fiú mezőnyben nehezebb volt az érvényesülés, mivel igen sokan indultak. Ezért is becsültük meg nagyon a „mi fiaink” negyedik, ötödik és hatodik helyezését, hiszen például a masters 10-es hajók számában 200 m-en 11 hajó állt a rajthoz. Ugyanakkor a masters korú lányokról elmondható, hogy küzdeni tudásban, hozzáállásban, fegyelemben példát mutattak az ifjabbaknak. A masters mix

csapatok pedig az elvárásoknak megfelelően teljesítettek, többször is felhangzott a magyar himnusz nekik köszönhetően. Az időjárás kegyes volt hozzánk egészen vasárnapig, amikor sajnos már szakadó esőben kellett befejeznünk a világbajnokságot. Az utolsó számban, ami a masters mix 2000 m volt (10-es hajóban) már vízre szálláskor sem láttunk az esőtől semmit, így az eredményhirdetésekor ázva-fázva, de elégedetten vettük át a bronzérmet.

Az A-HíDragon csapatának tagjai összesen 6 arany, 1 ezüst és 1 bronzérmet és jó pár pontot érő helyezést hoztak haza.

És egy kis statisztika: a világbajnokságon 15 ország képviseltette magát, az éremtáblázaton **II. helyen végzett Magyarország, 8 arany, 7 ezüst és 2 bronzéremmel.** Összesített pontokban a magyar női csapatok a II., a fiú csapatok az V. és a mix csapatok a IV. helyen végeztek.

Azt hiszem, hogy a fentiek önmagukért beszélnek és megerősítenek bennünket abban, hogy érdemes ezt a sportot űzni, megéri időt és energiát áldozni rá, hiszen a világbajnokságon való részvétel is már egy különleges élmény, amire – látva a mi példánkat – bárkinek lehetősége van, ha igyekszik.

Kovári Beáta